

ПРОБЛЕМИ ЗАКОННОСТІ

нию к преступлению / Сост. и вступ. ст. В.С. Овчинского, А.В. Федорова. – М.: ИНФРА –М, 2009. – VIII, 197 с. **16.** Пирожков В.Ф. Криминальная психология. – М.: Ось-89, 2001. – 704 с. **17.** Старков О.В. Криминальная субкультура: Спецкурс. – М.: Волтерс Клувер, 2010. – 240 с. **18.** Ферри Э. Уголовная социология. – М.: ИНФРА –М, 2005. – 658 с. **19.** Тард Г. Преступник и преступление. Сравнительная преступность. Преступления толпы. – М.: ИНФРА-М, 2004. – 391 с. **20.** Чубинский М.П. Очерки уголовной политики: понятие, история и основные проблемы уголовной политики как составного элемента науки уголовного права / Сост. и вступ. ст. В.С. Овчинского, А.В. Федорова. – М.: ИНФРА –М, 2008. – XII, 435 с.

ОСОБЕННОСТИ ДЕТЕРМИНАЦИИ ПРЕСТУПНОСТИ В МЕСТАХ ЛИШЕНИЯ СВОБОДЫ Валуцкая М.Ю.

Детерминация преступности в местах лишения свободы имеет специфические особенности по сравнению с детерминацией преступности вообще. Их исследование имеет важное значение для предупреждения преступности в пенитенциарных учреждениях, исправления и ресоциализации осужденных.

Ключевые слова: детерминация, фоновые явления, места лишения свободы.

PECULIARITIES OF CRIME DETERMINATION IN PLACES OF CONFINEMENT Valuiskaya M.Yu.

Determination of crime in places of confinement has specific features compared with determination of crime in general. Their study is important for crime prevention in these institutions, corrections and resocialization of convicts.

Key words: determination, deviant behaviour, places of confinement .

Надійшла до редакції 10 .09. 2010 р.

УДК 343.91.

*О.С. Рябчук, помічник судді
військового місцевого суду
Дніпропетровського гарнізону,
м. Дніпропетровськ*

СОЦІАЛЬНО-ДЕМОГРАФІЧНІ, КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ Й МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОЗНАКИ ОСОБИСТОСТІ ЗЛОЧИНЦЯ, ЯКИЙ УЧИНИВ ЗЛОЧИН, ПЕРЕДБАЧЕНИЙ СТ. 153 КК УКРАЇНИ

Проблема особистості злочинця є однією з центральних у кримінології. Без її вивчення неможливо проникнути в сутність детермінації, визначити механізм учинення злочину, запобігти злочинним діям.

Ось чому дослідження будь-якого виду останніх передбачає глибоке й ретельне вивчення осіб, які ці злочини вчинили. Звернення до проблеми особистості злочинців, які вчинили насильницьке задоволення ста-

тевої пристрасті неприродним способом обумовлено високою суспільною небезпекою цього діяння, великою чисельністю неповнолітніх і малолітніх потерпілих, суспільним резонансом, який викликає оприлюднення факту вчинення вказаних протиправних дій. Особи, які вчинили злочини, передбачені ст. 153 КК України, мають певні суттєві особливості, що відрізняють їх від тих, які вчинили інші види злочинів.

Загальні питання особистості злочинця розглядаються в наукових працях Ю.Д. Блувштейна, В.В. Голіни, І.М. Даньшина, А.І. Долгової, С.М. Іншакова, В.Н. Кудрявцева, Н.Ф. Кузнецової, Н.С. Лейкіної, А.Б. Сахарова та ін. Дослідження особи сексуальних злочинців проводили Ю.М. Антонян, Б.Л. Гульман, А.С. Лукаш, А.А. Ткаченко, З. Старович, Б.М. Цуприк, А.П. Чуприков, Б.В. Шостакович та інші вчені.

У даній публікації на базі проведеного емпіричного аналізу наукової правової літератури, архівних кримінальних справ декількох областей України і статистичних даних Державної Судової адміністрації України здійснено спробу виділити й охарактеризувати особливості, властиві особам, які вчинили злочини, передбачені ст. 153 КК України.

Для написання даної наукової статті ми застосовуємо структуру особистості злочинця, яка включає соціально-демографічні, кримінально-правові, морально-психологічні групи ознак. За їх допомогою можна найбільш глибоко розкрити істотні і значущі особливості людини, яка вчинила насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом, що не притаманні або менш властиві особам, які вчиняють злочини іншого виду.

Соціально-демографічні ознаки містять відомості про стать, вік, рівень освіти, сімейне становище, рід занять та інші дані про соціальний статус людини. Самі по собі вони не є криміногенними, а притаманні абсолютно кожному індивіду й не характеризують його як злочинця або незлочинну особу. Незважаючи на це, названі ознаки мають важливе кримінологічне значення. При їх узагальненні стосовно певної групи осіб, які вчинили окремий вид злочинів, дослідник обов'язково виявить низку закономірностей та особливостей (вік, стать, рід занять), що складатимуть більшість серед останніх. Здійснення ефективної протидії кожному виду злочинності повинно ґрунтуватися на ефективній системі протидії конкретному колу осіб і створювати неможливість і не вигідність злочинних вчинків з їх боку [5, с. 292].

Статеві злочини, в тому числі й задоволення статевої пристрасті неприродним способом, традиційно належать до тих, що вчиняються переважно чоловіками. Згідно з даними проведеного дослідження переважна більшість засуджених за ст. 153 КК України – це чоловіки (99,4%). У всіх випадках виконавцями цих злочинних дій виступали чоловіки, жінкам відводилася ролі співучасниць (0,6%). Випадків, коли виконавцями злочину були жінки, не встановлено, хоча в науковій правовій літературі, такі випадки описуються, а незначна їх кількість висвітлювалася в засобах масової інформації.

Важливою соціально-демографічною ознакою злочинця є вік. Вікові характеристики відбивають динамічні біосоціальні зміни особистості через трансформацію соціокультурних стандартів зовнішнього середовища у внутрішню ідентифікацію з ними або протест проти їх вимог і відповідно – відчуження й дезадаптацію до них [2, с.44]. За даними нашого дослідження, найбільш криміногенним віком таких злочинців є 25-35 років (34,7%); друга, майже однакова за чисельністю вікова група – 18-25 років (32,9%); особи віком 16-18 років становлять 12,5%; така ж їх чисельність віком 35-50 років (12,5%); злочинці 14-16 років становлять 5,8%; найменша

вікова група винних – старше 50 років (1,5%). Таким чином, якщо дещо розширити віковий проміжок, об'єднавши найбільші за чисельністю вікові групи злочинців, можна зробити висновок, що більшість серед осіб, засуджених за насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом складають особи віком 18-35 років (67,6%).

Кримінальна сексуальна активність має свою вікову специфіку. Для злочинців 18 – 25 років притаманна висока сексуальна активність поряд з недостатньою інтеріоризацією морально-етичних установок, вікова імпульсивність і надзвичайно низький рівень самоконтролю. Разом з фізичною здатністю вікової категорії 18-35 років учиняти насильницькі дії сексуального характеру можна назвати соціальний критерій. Якщо брати за основу загальноприйняті в суспільстві погляди, в такому віці (особливо у 25-35 років) особа займає в житті більш-менш визначене і стабільне місце, тобто має освіту, сім'ю, постійну роботу, плани на майбутнє. Що стосується вікової категорії 18-25 років, то вищевикладене стосується і її: особи вступають до навчальних закладів, отримують (або вже отримали) певну освіту, отримують професію або працюють як молоді фахівці, планують ство-

рення сім'ї (або вже її мають), планують своє майбутнє, працюють для його досягнення.

Саме така ситуація спостерігається серед людей розгляданого віку, які є законослухняними громадянами, але не серед тих, які вчинили злочин, передбачений ст. 153 КК України. В останніх, як правило, спостерігається невідповідність уявлень про життя, освітній рівень, сімейний стан, професійну кар'єру віку. В основному вони мають низький освітній і культурний рівень, безсімейні, не займаються суспільно корисною працею або працюють на низькокваліфікованих роботах, не задоволені своїм становищем у суспільстві, не намагаються (та й не хочуть) щось докорінно змінювати у своєму бутті.

Велике кримінологічне значення серед соціально-демографічних ознак особи досліджуваного злочинця займає сімейний стан. На створену сім'ю ця людина переносить власні стереотипи поведінки. Наявність сім'ї й нормальних взаємовідносин між її членами позитивно відбивається на статевому житті і здоров'ї особи. У міцних родинах подружжя дбають одне про одного, уважно ставляться до виникаючих потреб і проблем сім'ї, в тому числі й сексуального характеру. При високому рівні загальної й сексуальної культури

членів сім'ї, прагненні її зберегти, дбайливого, уважного, тактовного ставленні сексуальних партнерів один до одного, що властиво нормальним родинам, навіть за наявності дисгармонії в статевому житті й виникненні в цій сфері якихось особливих потреб чи проблем, вони можуть бути вирішені взаємопогоджено, власними зусиллями, легальним шляхом, будь-то порозуміння, згода на задоволення певних статевих потреб партнера, звернення до спеціаліста тощо. Для людини, яка живе в міцній родині й повністю задоволена своїм статевим життям немає підстав і в цілому не є характерним учинення статевих злочинів.

Наявність попередньої судимості й факту відбування покарання в місцях позбавлення волі зменшує можливості для створення належної сім'ї, а позбавлення волі сприяє розпаду вже існуючих сімейних зв'язків. Згідно з отриманими даними про сімейний стан осіб, які вчинили злочин, передбачений ст.153 КК України, одружені становлять 25,4%, неодружені – 65%.

Звертає на себе увагу інформація про освітній рівень осіб цієї категорії: більшість злочинців мали середню освіту – 58,3%; тільки початкову середню освіту – 22,2% винних; чисельність осіб із середньою спеціальною освітою – 14,6%; найменші за

чисельністю групи – це злочинці з незакінченою вищою – 2% й вищою освітою – 2,9%. Особи, які вчинили розглядуваний нами злочин, демонструють доволі низький для їх віку й сучасного суспільства рівень освіти. При цьому криміногенним є не сам освітній рівень злочинця, скільки зумовлений ним низький рівень загальної й сексуальної культури, брак духовних цінностей, невміння організувати своє дозвілля, негативні риси світогляду, хибна життєва позиція, оточення, подальша стала деградація.

Трудова діяльність і професійне зростання людини тісно пов'язані з рівнем освіти. Що стосується зайнятості й роду занять осіб, засуджених за вчинення злочину, передбаченого ст. 153 КК України, то в перебігу нашого дослідження отримані наступні дані: більшість становлять працездатні особи, але які ніде не працюють і не вчаться – 56,5%; серед працюючих переважають робітники – 25,7%; незначні за чисельністю групи складають учні – 4,7%, студенти – 4,1%, працівники господарських товариств – 6,1%, приватні підприємці – 1,7% і службовці – 1,2%. Проблеми зайнятості молоді негативно позначилися на системі соціалізації молодих людей, на процесах становлення їх життєвої позиції, світогляду, культури, правосвідомості, тобто на

всьому тому, що повинно стати передумовою законослухняної поведінки [1, с. 224].

При вивченні кримінально-правових ознак особистості злочинців цієї категорії, які вчинили насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом, було встановлено, що значна чисельність засуджених мали незняті судимості (38,2%), 70,2% з яких відбували покарання в місцях позбавлення волі. Ці ознаки знаходять свій прояв у деяких формах дозлочинної поведінки особи й найповніше виражені у вчиненому нею злочині. Серед ознак, які належать до розглядуваного нами злочину, слід назвати ті, що характеризують злочинця: а) спрямованість злочинної поведінки суб'єкта на конкретні суспільні відносини, взяті під охорону закону (безпосередній об'єкт посягання); б) ступінь і характер суспільної небезпечності вчиненого злочину; в) способи, обрані для досягнення злочинної мети; г) мотив, яким керувався суб'єкт злочину; г') ставлення винного до вчиненого (визнав себе винним чи ні) та ін. [3, с.40]. Перелічені ознаки відіграють кримінологічну роль, оскільки саме вони відрізняють осіб, які вчинили насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом від законослухняних громадян, і дозволяють судити про ступінь

суспільної небезпечності цих злочинців, глибину і стійкість антисуспільної спрямованості їх особистості.

Поглиблений аналіз кримінальних справ цієї категорії показав, що найчастіше задоволення статевої пристрасті неприродним способом було вчинено в сукупності зі зґвалтуванням, рідше – зі злочинами, передбаченими статтями 155 і 156 КК України. Так, 69,1% засуджених – це особи, які раніше вчинили будь-який зі злочинів, передбачених статтями 152 – 156 КК. Повторно вчинено 17,6% злочинів; групою осіб – 20,5%; що стосується неповнолітнього або неповнолітньої – 24,8%; щодо малолітнього або малолітньої – 31,3%; спричинено особливо тяжкі наслідки – 9,4%. Частіше вказані злочини були вчинені не в групі, а однією особою. Групове насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом вчиняється частіше в молодіжному середовищі. Неприродні статеві акти групою осіб в основному вчиняються хлопцями щодо дівчат. Дівчатам теж належить певна роль у процесі затягування потерпілих і подолання їх опору. Досить часто злочинці в групі перебувають у стані сп'яніння.

Проаналізовані кримінальні справи свідчать, що більшість злочинів (67%), учинено способа-

ми *per os* і *per anum* (33%). Таким чином, згідно з проведеним дослідженням більшість злочинців серед способів насильницького задоволення статевої пристрасті з передбачених диспозицією ст. 153 КК України обирають насильницький орогенітальний гетеросексуальний контакт.

Для досягнення злочинної мети, подолання опору жертви винні особи найчастіше застосовують фізичне насильство: нанесення удару – 10,7%; побіи – 34,9%; заподіяння тілесних ушкоджень – 31,6%; обмеження волі – 18,4%. Останнє виражається, як правило, в триманні, зв'язуванні, утриманні в замкненому приміщенні проти волі потерпілої особи (в житлі злочинця чи третіх осіб, підвалах, покинутих спорудах, гаражах, автомобілях). Злочинці спричиняли потерпілим особам переважно легкі тілесні ушкодження. Не завдано тяжких наслідків 222 (72,3%) потерпілим особам, завдано нетяжкі – 56 (18,2%), тяжкі наслідки – 29 (9,5%). Серед тяжких наслідків в основному це спричинення злочинцем смерті потерпілій особі з метою подолання її опору або для приховування вчиненого. Випадки застосування насильства психічного поділилися наступним чином: найчастіше використано такий його вид, як погроза: а) застосування фізичного насильства

ПРОБЛЕМИ ЗАКОННОСТІ

- 57,8%; б) вбивством – 28,4%; в) використання зброї – 9,2%; г) залякування – 4,2%; д) вчинення насильства щодо інших осіб, близьких жертві – 0,4%. Дуже часто при вчиненні цього злочину винний застосовує до потерпілої особи одночасно насильство як фізичне, так і психічне. З використанням безпорадного стану жертви (в основному малолітньої особи) було вчинено 44,9% злочинів.

За формою вини насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом може бути вчинене тільки з прямим умислом.

Важливою кримінально-правовою ознакою є мотив учинення злочину. Мотив – внутрішнє спонукання до діяльності, суб'єктивний стимул людських вчинків, в якому знаходять вираження рушійні сили особи, пов'язані із задоволенням її потреб. Знання мотивів не тільки дає відповідь на запитання, чому вчинені ті чи інші дії, а й у чому полягає їх зміст для даного індивіда, які його потреби при цьому задовольняються [4, с. 7]. Мотиви злочину, передбаченого ст. 153 КК України, часто бувають прихованими, що не усвідомлюється навіть самою винною особою. Вважаємо, що при вчиненні розглядуваних злочинів основним, як правило, є мотив сексуальний, хоча й за

наявності іноді інших (наприклад помста, бажання принизити потерпілу особу тощо.)

Що стосується ставлення засуджених за ст. 153 КК України злочинців до вчиненого злочину, то в ході аналізу архівних кримінальних справ цієї категорії виявлені такі дані: визнали вину повністю – 33,3%, не визнали вини – 53,9%; визнали вину частково – 12,8% осіб. Треба зауважити, що з винесених по даних кримінальних справах вироків оскаржувалися 42,1%, з яких лише до 5,2% внесені зміни.

Звертає на себе увагу значна чисельність засуджених, які при вчиненні злочину знаходились у стані алкогольного сп'яніння. За даними нашого дослідження, цей показник становить 76,4%, серед яких 61,2% зловживають спиртними напоями. Але за матеріалами вивчених кримінальних справ не завжди можна було встановити, чи страждають особи на алкоголізм і стадію останнього. В осіб, які зловживають спиртними напоями і страждають на алкоголізм статеві розлади спостерігаються досить часто. Психіка таких осіб характеризується емоційною нестійкістю, легкістю зміни настрою – від підвищеного до пониженого, вони доволі часто залежать від зовнішніх проявів настрою, в якому спостерігається агресія. При вживанні алко-

голю людина відчуває розтор-
моження, підвищення статевого
потягу, настрою, але при нама-
ганні потерпілої особи чинити
опір цей фон швидко знижуєть-
ся, злочинець стає агресивним,
жорстоким. Алкоголь знижує
здатність людини контролювати
свої дії, адекватно їх оцінювати,
правильно прогнозувати мож-
ливі наслідки вчиненого. В осіб,
які страждають на алкоголізм,
відмічається така якість, як мо-
ральне огрубіння, вони нерідко
вчиняють злочини щодо мало-
літніх і неповнолітніх.

Психологічні особливості
особи формують індивідуальну
специфіку її злочинної поведін-
ки, сприяють їй. Психологічні
особливості – відносно стабіль-
на сукупність індивідуальних
якостей, які визначають типові
форми реагування й адаптатив-
ні механізми поведінки, систему
уявлень про себе, міжособисті-
тні відносини й характер соці-
альної взаємодії. Це внутрішній
компонент особи, який стано-
вить собою доволі стійку й непо-
вторну структуру, що забезпечує
індивіду активну діяльність у
суспільстві [4, с. 14].

Злочинцям, які вчинили на-
сильницьке задоволення ста-
тевої пристрасті неприродним
способом, властиві такі психо-
логічні особливості: а) неповага
до почуттів і переживань інших
людей; б) байдуже або пози-

тивне ставлення до злочинних
сексуальних дій – власних або
інших осіб; в) допустимість за-
стосування насильства для за-
доволення статевої пристрасті
через неможливість або неба-
жання пошуку легальних засо-
бів її задоволення; г) складно-
щі в налагодженні стосунків з
протилежною статтю; д) само-
виправдовування; е) перекла-
дення вини на жертву чи інших
осіб; є) педагогічна занедбаність
злочинця; ж) деформація стате-
вої свідомості; з) низький рівень
загальної й сексуальної культу-
ри; и) зневажливе ставлення до
жінок; і) статева нестриманість;
й) грубість; к) агресивність.

Спостерігаються в цієї осо-
би соціальна непристосованість,
порушення соціальної адаптації,
загальне незадоволення своїм
положенням у суспільстві, де-
фекти правосвідомості, імпуль-
сивність, емоційна незрілість.
Найчастіше злочинці оцінюють
ситуацію виходячи не з право-
вих заборон чи норм моралі, а
з власних бажань і потреб. По-
рушення емоційного контакту з
оточенням (особливо з особа-
ми протилежної статі) знижує
можливість адекватного орієн-
тування, сприяє виникненню
афективно насичених ідей, уяв-
лення про ворожість з боку жі-
нок, зневажливого ставлення до
них. Згодом в осіб цієї категорії
формується такі якості, як за-

мкнутість, відстороненість, які ще більше ускладнюють стосунки з протилежною статтю, з'являється агресивність, підозрюваність, надмірна чутливість до міжособистісних контактів тощо. Тому їм досить складно правильно оцінити ситуацію, часто при цьому поведінка жінки сприймається ними провокуючою або агресивною, злочинець цим виправдовує себе і звинувачує жертву.

Вплив психічних аномалій на статеві злочини висвітлюється в роботах Ю.М. Антоняна, А.А. Ткаченка, Б.Л. Гульмана, В.В. Гульдана та інших учених. Переважна більшість кримінологів вважає, що злочинну сексуальну поведінку особи породжують не психічні аномалії самі по собі, а ті психологічні особливості, які виникають у неї під впливом цих аномалій. Не всі особи, які страждають на психічні розлади, вчиняють статеві злочини.

Таким чином, спираючись на дані дослідження можемо виділити загальні риси, властиві більшості осіб, які вчинили злочини, передбачені ст. 153 КК України. Це: чоловіки переважно у віці 18 - 35 років; як правило, неодружені; в основному з середньою освітою; 56,5% із них працездатні, але не працюють і не навчаються; серед працюючих більшість становлять робіт-

ники; 38,2% мали попередні судимості, з них 70,2% відбували покарання в місцях позбавлення волі; 76,4% на момент учинення злочину перебували в стані алкогольного сп'яніння, 61,2% зловживали спиртними напоями. Слід зауважити, що вказані риси не є абсолютно однорідними буквально для всіх злочинців указаної категорії.

Велику роль при вчиненні злочину, передбаченого ст. 153 КК України відіграють сексологічні, морально-психологічні і психічні риси, які є суто індивідуальними для кожної особи і які важко виявити, встановити, надати їм оцінку. Насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом характеризується високим рівнем латентності, при зниженні якого можуть бути виявлені певні особливості. Також треба зазначити, що досліджувані злочини часто вчиняються в сукупності з іншими, найчастіше зі зґвалтуванням, що нерідко призводить до ототожнення злочинця, який учинив злочин, передбачений ст. 153 КК України, з ґвалтівником. Необхідно враховувати, що не всі ґвалтівники вдаються до насильницького задоволення статевої пристрасті неприродним способом і не завжди розглядуваний злочин поєднується з учиненням зґвалтування. Це свідчить про наявність особливих рис у злочинців, за-

суджених за ст. 153 КК України, які невластиві гвалтівникам чи іншим особам, які вчинили сексуальні злочини.

Особистість злочинця, який учинив насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом, хоча і включає в себе низку ознак, характерних для осіб, які вчинили злочини іншого виду, але має

певні риси (ознаки), які меншою мірою притаманні або взагалі невластиві іншим злочинцям. Це морально-психологічні, сексологічні, гендерні особливості, за допомогою яких можна розкрити детермінанти злочинної поведінки цих осіб і на які повинні бути спрямовані заходи запобігання злочину, передбаченого ст. 153 КК України.

Список літератури: 1. *Бабаєв М.М., Крутер М.С.* Молодежная преступность. – М.: Юрист, 2006. – 382 с. 2. *Голіна В.В., Головкін Б.М.* Особистість неповнолітнього злочинця: сучасний кримінологічний портрет // Бюл. М-ва юстиції України. – 2006. – № 1 (51). – С. 42-53. 3. *Кримінологія: Загальна та Особлива частини: Підручник / За заг. ред. В.В. Голіни.* – 2-ге вид. перероб. і доп. – Х.: Право, 2009. – 288 с. 4. *Личность преступника и предупреждение преступлений: Сб. науч. тр.* – М.: ВНИИ МВД СССР, 1987. – 104 с. 5. *Шалгунова С.А.* Дослідження особи злочинця в кримінології // Наук. вісн. Юрид. акад. М-ва внутр. справ. – 2005. – № 4(24). – С. 291-296.

**СОЦИАЛЬНО-ДЕМОГРАФИЧЕСКИЕ, УГОЛОВНО-ПРАВОВЫЕ И
МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ПРИЗНАКИ ЛИЧНОСТИ ПРЕСТУПНИКА,
СОВЕРШИВШЕГО ПРЕСТУПЛЕНИЕ, ПРЕДУСМОТРЕННОЕ СТ. 153 УК УКРАИНЫ**
Рябчук Е.С.

В статье рассмотрены социально-демографические, уголовно-правовые, морально-психологические признаки личности преступников, которые совершили насильственное удовлетворение половой страсти противоестественным способом. С помощью анализа указанных групп признаков выделены особенности, присущие этой категории преступников.

Ключевые слова: личность преступника; преступление, предусмотренное ст. 153 УК Украины; его социально-демографические, уголовно-правовые, морально-психологические признаки.

**THE SOCIAL - DEMOGRAPHIC, CRIMINAL-LEGAL AND MORAL - PSYCHOLOGICAL
ATTRIBUTES OF THE PERSON OF CRIMINAL, WHO HAVE MADE CRIME,
WHICH PROVIDED OF ITEMS 153 FOR CRIMINAL CODE OF UKRAINE**
Ryabchuk O. S.

In this article are considered the social - demographic, criminal-legal, moral - psychological attributes of the person of criminal, who have made violent satisfaction of sexual passion by a unnatural way. With the help of the analysis of the specified groups of attributes the features which inherent for this category of criminals are selected.

Key words: the person of a criminal; crime, which provided of items 153 for Criminal Code of Ukraine; social - demographic, criminal-legal, moral - psychological attributes.

Надійшла до редакції 09.08.2010 р.